

но въ сѣщото време едно постенване, едва осѣщано, изскочи отъ гърдытъ му въ знакъ на съжаленіе, което едва го осѣти душата, и навикътъ го задуши съвършенно.

И ето обрѣжени и съ спуснѣты наличници двамата послѣдни гладиаторы въ цирка, най послѣдни преди да са сразѣтъ звѣроветъ съ чловѣцитѣ, и ето ты и двамата единъ срѣщо другый.

Но въ сѣщата озъзи минута едно писмо са подаде на началника на цирка, който като го разгнѣ метнѣ очи на него, а лицето му показа удивленіе смѣсено съ недоумѣніе. Той рече най подиръ въ себе си, о! туй е невъзможно! Ако пріятельтъ ми сѣнува таквызи работы той е еще пѣизъ!

И съ небреженіе той сложи на страна писмото, и сѣднѣ пакъ като чловѣкъ който са много интересува въ официалнытъ развлеченія на деня.

Вниманіето и любопытството на народа върху начинаемото едино борство бѣ вече преголѣмо, и съ сичко че Евмолпъ бѣ спечелилъ общото благоволеніе въ по напрежната борба по сега народътъ са показа по чувствителенъ къмъ Лидона, защото този показваше мъжество и дързновение и защото навреме поемѣ прочутыя на единоборцытъ учитель, гражданинна помпейскій.

— Видишъ ли сега, любезный старче? думаше на Медона съсѣднийтъ му простолудецъ, лошъ противникъ са случи на сына ти. Но не са бой! Подвигоположникътъ нема да допусне да са убіе, нито народътъ ще потърпи туй, защото мъжката борба на сына ти прави го недостойнъ за таквази участь; о, туй са зве ударъ! тако ми Полидева! прекрасна борба. Рѣзътъ ти е сега Лидоне. Спрѣхъ са за да подышѣтъ. Какво мърморишъ, изумѣлый старче?

— Молитва, пое Медонъ съ лице по спокойно и благонадѣженъ повече отъ понапредъ.

Молитва? глупости! мнѣ са времето когато боговетъ грабвахъ чловѣцитѣ и ты занасяхъ на облацитѣ. Е! тако ми Зевса! какъвъ ударъ! реброто си! пази си реброто, Лидоне!

И трепетенъ ужасъ обне сичкото събраніе. Страшенъ ударъ удари посрѣдъ шлема на Лидона, и той паднѣ на колѣни.

— Навы са! чу са единъ остъръ женскый гласъ.

— Тя быше извѣстната Ходана, която желаше изобиліе отъ злѣдѣицы за обѣдата на звѣроветъ.

— Мълчи, момиче, извика и повелително супругата на Панса; не са е навылъ, нито са е ранилъ.